

はる

onigiri onigiri •
gustare din orez

春

Dorothea Ko trăiește la celălalt capăt al lumii, în țara unde se mănâncă sushi și unde e noapte atunci când în România e zi. A absolvit ASE și un masterat în management cultural la Facultatea de Sociologie a Universității din București. De când era copil a visat să scrie și să deseneze, așa încât a urmat cursuri de scriere creativă cu Florin Iaru, Marin Mălaicu-Hondrari și Ana-Maria Sandu și cursuri de ilustrație la Musagei Art College din Tokio. În 2022 și-a publicat prima carte pentru copii, *Cum sare piper pe Lună?*, inspirată de o legendă japoneză. A publicat texte literare în *Matca*, *Familia* și *Dilema veche* și a contribuit cu o proză scurtă la antologia *Hora: Proză scurtă pentru adolescenți*, în cadrul proiectului TIME (*Together In the Middle of Europe*). Locuiește la Tokio împreună cu familia. Are trei copii *hafu* (adică pe jumătate români, pe jumătate japonezi), Na, Lu și Mi. Mai multe despre Dorothea, pe dorothea.ro.

ȚARA SOARELUI PE DOS

Redactare: Iustina Croitoru
Ilustrația copertei: Dorothea Ko
Tehnoredactare și copertă: Andreea Dobreci
Corectură: Ana Alfianu

Tipărit la Bookart Printing

© HUMANITAS, 2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ko, Dorothea

Țara soarelui pe dos: mic ghid de cultură japoneză / Dorothea Ko;
cu il. autoarei. – București: Humanitas, 2025 –
5 vol.

ISBN 978-973-50-8976-4

Vol. I: Primăvara. – 2025. – ISBN 978-973-50-8977-1

087.5

008

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723.684.194

DOROTHEA KO

ȚARA SOARELUI PE DOS

Mic ghid de cultură japoneză

1. primăvara

春

Cu ilustrațiile autoarei

CUPRINS

VREI SĂ FII JAPAN SAVVY?	6
MAXI ȘI PEȘTII ZBURĂTORI	11
O LEGENDĂ DE PRIMĂVARĂ: LIVADA DE PIERȘICI ...	30
SCRIEREA LIMBII JAPONEZE	43
TABEL DE HIRAGANA ȘI KATAKANA	44
VOCABULAR	45
GLOSAR	50
ACTIVITĂȚI	57
REFERINȚE TEXT ȘI IMAGINI	62

VREI SĂ FII JAPAN SAVVY?

Această carte este o călătorie prin Japonia de azi și face parte dintr-o serie de cinci volume, *Primăvara, Vara, Toamna, Iarna* și *Musoul*, intitulate astfel pentru că în arhipelag ritmurile vieții se organizează după ritmurile naturii.

Eroii seriei sunt Maxi, un băiețel de 7 ani din România, Momo, o fetiță de 9 ani din Japonia, și Ao, fratele ei, în vârstă de 7 ani, iar poveștile lor se îmbină ca un puzzle.

Seria e potrivită pentru orice copil isteț, curios și interesat de cultura japoneză, indiferent dacă a venit în contact cu aceasta prin *anime*-uri, *manga* sau povești clasice. Este gândită ca o poveste cu sateliți, așadar narațiunea e însoțită de informații diverse, organizate în funcție de temă.

În fiecare volum veți găsi, alături de textul principal, legende japoneze, referiri la tradiții, subculturi, rețete culinare, locuri memorabile, oameni interesanți și, firește, elemente introductive de limbă japoneză pe care le vom dezvolta în volumele următoare. De-a lungul textelor, am presărat cuvinte, expresii și fraze uzuale în japoneză, scrise

însă cu alfabet, pentru a putea fi citite și rostite de toți copiii. Acestea sunt scrise cu litere cursive și cu altă culoare, și sunt întotdeauna însoțite de traducerea lor în română. M-am gândit că e cea mai bună cale să vă stârnesc curiozitatea și să vă fac să căutați chiar voi alte lucruri interesante despre Japonia!

Descoperiți aventurile lui Maxi în Țara soarelui pe dos, o hartă de explorat și o listă de cuvinte și expresii uzuale pe care le puteți exersa cu prietenii adevărați sau imaginari.

Jyajyaan! (じゃじゃーん) Ta-daaa!

Dorothea Ko

Marea
Japonici

Okimawa

ようこそ!

Osaka

Sapporo

Tokyo

Mt. Fuji

日本

MAXI ȘI PEȘTII ZBURĂTORI

În spatele parcului Cișmigiu, pe trotuarul din fața unei case mici, e desenat cu cretă un șotron. Cifrele abia se mai văd. În curte e zarvă mare: mai mulți copii aleargă, se joacă de-a v-ați ascunselea și de-a statuile. Din când în când, un lătrat energetic întrerupe distracția, dar câinele nu se vede nicăieri. Probabil că e foarte mic.

Deodată toate zgomotele încetează. Nu se mai aude decât foșnetul hârtiei de împachetat, după care răsună chiote entuziaste sau uimite:

- Uaaaauu! Un glob pământesc, ce cool!
- Maxi, dă-mi-l și mie, te rog, vreau să-l învârtesc și eu!

